

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/9/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614010092
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4614010092.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci obžalovaného J. P., pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného J. P. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 30.03.2015 sp. zn. 1T/35/2014, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 26.02.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a podľa § 324 Trestného poriadku aj ohľadne obžalovaného K. F..

Podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec sa v r a c i a súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný J. P. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo zločinu podvodu vo forme organizátora podľa § 21 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona k § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

v úmysle získať finančné prostriedky na splatenie svojich dlhov naplánoval a riadil konanie obvineného K. F. tak, že ho naviedol, aby v autobazári spoločnosti T. s.r.o. v A. dňa XX.XX.XXXX uzatvoril s obchodným zástupcom spoločnosti O. C. Q. a.s., úverovú zmluvu a zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. Q predmetom ktorej bolo poskytnutie finančného úveru vo výške XX.XXX,- M. na nákup motorového vozidla zn. V. K. L. X,X K. V6 K., V. : N rok výroby XXXX, ktorý sa zaviazal splácať v pravidelných XX.mesačných splátkach, po vyplatení úveru finančné prostriedky prevzal obv. J. P. a použil ich na splatenie dlhu F. A., ktorý bol do tejto doby vlastníkom vozidla zn. V. K., vozidlo si následne od F. A. fyzicky do užívania spolu s dokladmi prevzal obv. J. P., ktorý za obvineného K. F. v zmysle predchádzajúcej dohody splácal mesačné splátky úveru, pričom úver takto splácal až do XX.XX.XXXX a uhradil spolu XX mesačných splátok úveru, následne úver prestal splácať a naviedol obv. K. F., aby vozidlo neprihlasoval na vlastníka - O. C. Q. a.s., čo obv. F. aj urobil, keď dňa XX.XX.XXXX v rozpore so zmluvnými podmienkami prihlásil vozidlo zn. V. K. na H. X. na svoju osobu ako vlastníka, hoci vedel, že až do ukončenia zmluvného vzťahu nie je oprávnený prevádzať vozidlo na tretiu osobu a v ten istý deň XX.XX.XXXX vozidlo na H. X. aj odhlásil a umožnil, aby mohlo byť vozidlo prihlásené na ďalšiu osobu, ktorú zabezpečil obvinený J. P. a takto dňa 07.10.2009 na H. K. bolo vozidlo prihlásené a zapísané na osobu E. F. a neskôr v dôsledku zmeny jej bydliska na A. B. bolo vozidlo dňa XX.XX.XXXX prehlásené do B., kde mu bolo pridelené EČ: BL XXX BU, čím týmto konaním obvinený K. F. spôsobil poškodenej spoločnosti O. C. Q. a.s. so sídlom K. XXXX/XXX, X., D.: XXXXXXXX škodu vo výške XX.XXX,- eur.

Za to mu bol podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.

PL.ÚS 106/2012 zo dňa 28.11.2012, uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/52/2012 zo dňa 05.06.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/95/2014 zo dňa 30.09.2014 a rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/19/2013 zo dňa 17.09.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/145/2013 zo dňa 28.01.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súčasne bol napadnutým rozsudkom uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona aj obžalovaný K. F., ktorému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu a probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 4 roky a s uloženou povinnosťou spočívajúcou v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu pri zrušení výroku o treste uložený mu Okresným súdom Partizánske pod sp. zn. 2T/46/2013.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie obžalovaný J. P. prostredníctvom svojho obhajcu s tým, že odvolanie odôvodní v lehote 20 dní. Nakoľko v tejto lehote nebolo súdu I. stupňa doručené písomné zdôvodnenie odvolania, súd vyzval obhajcu obžalovaného, aby tak urobil, avšak napriek tejto výzve odvolanie zdôvodnené nebolo.

Dňa 16.09.2015 bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného J. P. Krajskému súdu v Nitre ako nadriadenému súdu, ktorý dňa 07.10.2015 vrátil vec súdu I. stupňa ako predčasne predloženú z dôvodu, že absentuje písomné odôvodnenie odvolania obhajcom obžalovaného. Následne súd I. stupňa po vrátení veci vyzval obhajcu pod hrozbou uloženia pokuty, aby odvolanie písomne zdôvodnil, ktorý sa napriek tejto výzve a poučeniu vyjadril, že po porade so svojím klientom odvolanie odôvodní priamo na krajskom súde.

Okresný prokurátor v Topolčanoch a obžalovaný K. F. odvolanie voči napadnutému rozsudku nepodali, čím sa rozsudok vo vzťahu k obžalovanému K. F. stal právoplatným dňom 12.06.2015.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 317 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadať na chyby, ktoré neboli v odvolaní vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa je potrebné zrušiť pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, pretože boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo obhajoby (§ 321 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku) a pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (§ 321 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku).

V prvom rade je potrebné uviesť, že obžaloba bola v prejednávanej veci na obžalovaného J. P. podaná ako na organizátora zločinu podvodu podľa § 21 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona k § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona.

Z dôvodu, že v predmetnej trestnej veci nebolo odvolanie obhajcu zdôvodnené voči ktorému výroku napadnutého rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, nadriadený súd preskúmal tak napadnutý rozsudok ako i konanie, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu a zistil, že súd I. stupňa nemal splnené všetky zákonné podmienky na vykonanie hlavných pojednávaní v dňoch 09.10.2014, 06.12.2014, 25.02.2015 a 30.03.2015 v neprítomnosti obžalovaného J. P. a jeho obhajcu, čím došlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu, čo súčasne zakladá dôvod na podanie dovolania v zmysle § 371 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku.

V predmetnej veci predsedníčka senátu Okresného súdu Topoľčany, ktorej bola vec elektronickou podateľňou pridelená, nariadila vo veci termín hlavného pojednávania na 09.10.2014, na ktoré predvolala i obžalovaného s poučením podľa § 70, § 120 odsek 1, § 252 odsek 2, § 263 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku, pričom obžalovaný si prevzal predvolanie dňa 19.09.2014. Následne si zvolil za svojho obhajcu JUDr. Petra Petríka, ktorý dňa 05.10.2014 ospravedlnil svoju neúčast' na hlavnom pojednávaní z dôvodu kolízie s pojednávaním v inej právnej veci vedenej na Okresnom súde v Banskej Bystrici. Dňa 07.10.2014 predsedníčka senátu oznámila písomným prípisom obhajcovi, že neakceptuje jeho ospravedlnenie a neruší termín pojednávania stanovený na 09.10.2014 a vyzvala ho, aby si svoje pracovné povinnosti zladil tak, aby sa mohol zúčastniť hlavného pojednávania. Dňa 08.10.2014 oznámil obhajca obžalovaného, že sa spolu s obžalovaným oboznámili s prípisom súdu a že z tohto dôvodu došlo k vypovedaniu plnej moci obhajcovi. Hlavné pojednávanie nariadené na 09.10.2014 vykonala predsedníčka senátu za prítomnosti oboch obžalovaných, napriek námietke obžalovaného J. P., ktorý s jeho vykonaním nesúhlasil a žiadal o poskytnutie primeranej lehoty za účelom zvolenia si obhajcu.

Z dôvodu potreby ďalšieho dokazovania bolo vyššie uvedené hlavné pojednávanie odročené na 06.11.2014, pričom obaja obžalovaní vzali termín na vedomie. L. 05.11.2014 si obžalovaný J. P. zvolil nového obhajcu JUDr. Pavla Babiaka, ktorý taktiež žiadal súd I. stupňa o odročenie pojednávania a ospravedlnenie, jeho i obžalovaného, neúčasti na pojednávaní z dôvodu kolízie s pojednávaním vedeným na Okresnom súde Trenčín. Dňa 05.11.2014 predsedníčka senátu oznámila písomným prípisom obhajcovi, že neakceptuje jeho ospravedlnenie a neruší termín pojednávania stanovený na 06.11.2014. Toto hlavné pojednávanie následne vykonala v neprítomnosti tak obžalovaného J. P. ako i jeho obhajcu, pričom konštatovala splnenie zákonných podmienok v zmysle § 252 odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o hlavné pojednávania zo dňa 25.02.2015 a zo dňa 30.03.2015, tieto boli vykonané taktiež v neprítomnosti obžalovaného J. P. a jeho obhajcu potom, ako obhajca mailom odoslal ospravedlnenie a súhlas vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti a obžalovaný sa prostredníctvom e-mailu zo dňa 25.02.2015, resp. telefonicky dňa 24.03.2015, ospravedlnil a požiadal o konanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti.

Podľa názoru krajského súdu vyššie uvedeným postupom súdu I. stupňa došlo k porušeniu práv obžalovaného, nakoľko v dňoch 09.10.2014, 06.11.2014, 25.02.2015 a 30.03.2015 neboli splnené podmienky na vykonanie hlavného pojednávania uvedené v § 252 odsek 2, odsek 3, odsek 4 Trestného poriadku.

Podľa § 252 odsek 2 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a pritom

- a) obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný,
- b) obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátenejšom vyšetrovaní a obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania alebo skrátenejšo vyšetrovania,
- c) obžalovaný na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený,
- d) obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, vyhlási, že netrvá na osobnom výsluchu obžalovaného.

Podľa § 252 odsek 3 Trestného poriadku hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného nemožno konať, ak je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov. To neplatí, ak obžalovaný výslovne odmietol účasť na hlavnom pojednávaní alebo výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti.

Podľa § 252 odsek 4 Trestného poriadku v prípadoch povinnej obhajoby nemožno konať hlavné pojednávanie bez prítomnosti obhajcu. Ak nejde o prípad povinnej obhajoby a obžalovaný má obhajcu, možno vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obhajcu, len ak s tým obžalovaný súhlasí.

Najpodstatnejšou chybou celého konania pred súdom I. stupňa a porušením práva obžalovaného na obhajobu bolo, že vykonal hlavné pojednávanie dňa 09.10.2014 napriek skutočnosti, že obžalovaný trval na tom, že si v konaní chce zvoliť obhajcu a i počas vykonávania dokazovania na tomto pojednávaní odmietol vypovedať a vyjadrovať sa k jednotlivým vykonaným dôkazom práve z dôvodu, že nemá obhajcu. Je síce pravdou, že mal dostatok času na zvolenie si obhajcu, ktorý by ho mohol na tomto hlavnom pojednávaní aj reálne zastupovať, keďže predvolanie na toto hlavné pojednávanie prevzal dňa 19.09.2014, avšak pokiaľ tak neurobil, mohol ho súd I. stupňa potrestať uložením poriadkovej pokuty, keďže iba obžalovaný sám si zodpovedá za včasnosť zvolenia obhajcu, no nemal splnené zákonné podmienky na vykonanie hlavného pojednávania bez obhajcu, čím mu znemožnil riadny výkon jeho práv na obhajobu.

Rovnako závažným spôsobom bolo postupom súdu I. stupňa porušené právo obžalovaného J. P. na obhajobu, keď vykonal hlavné pojednávanie dňa 06.11.2014 v neprítomnosti obžalovaného ako i jeho obhajcu JUDr. Pavla Babiaka, ktorí svoju neúčast' na hlavnom pojednávaní riadne ospravedlnili pred konaním tohto pojednávania. Napriek skutočnosti, že tak urobili deň pred pojednávaním, čo nemožno považovať za včasné ospravedlnenie, nakoľko termín hlavného pojednávania bol obžalovanému J. P. známy už dňa 09.10.2014, opätovne aj v tomto prípade mal súd I. stupňa skôr zvažovať a aplikovať ustanovenie § 70 Trestného poriadku vo vzťahu k obžalovanému J. P. i jeho obhajcovi a nie vykonať hlavné pojednávanie v ich neprítomnosti. Týmto postupom došlo nielen k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu ale súčasne i k porušeniu ustanovenia § 252 odsek 4 Trestného poriadku, podľa ktorého ak nejde o prípad povinnej obhajoby a obžalovaný má obhajcu, možno vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obhajcu, len ak s tým obžalovaný súhlasí, čo v danom prípade nebolo splnené.

Povinnosťou všeobecných súdov je totiž umožniť obžalovanému uplatniť svoje právo na obhajobu tak, aby sa zachoval jeho reálny obsah a zmysel, inak by toto právo nebolo možné považovať za reálne, ale iba za teoretické. Právo na obhajobu pritom v sebe zahŕňa jednak právo na osobnú obhajobu, ako i právo nechať sa obhajovať obhajcom.

Zároveň právo na obhajobu znamená vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obžalovaného a jeho obhajcu ako i zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva a tiež zachovanie práva na spravodlivý súdny proces, ktorý musí zabezpečiť účinný prostriedok pre ochranu obžalovaného pred nezákonným postupom. Podstata práva na spravodlivý proces spočíva v oprávnení každého reálne sa domáhať ochrany svojich práv na súde a povinností súdu nezávisle vo veci konať tak, aby uplatneným právam bola poskytnutá ochrana v medziach zákona.

Pokiaľ teda súd I. stupňa vykonal uvedené hlavné pojednávania v neprítomnosti obžalovaného a jeho obhajcu, znemožnil mu riadne realizovať jeho práva, čím porušil ustanovenia Trestného poriadku zabezpečujúce práva obžalovaného na obhajobu.

Procesnou vadou trpia i hlavné pojednávania vykonané v dňoch 25.02.2015 a 30.03.2015, potom ako sa obžalovaný a obhajca vyjadrili, že žiadajú konať v ich neprítomnosti. Nadriadený súd poukazuje na skutočnosť, že tieto vyjadrenia obžalovaného J. P. a obhajcu JUDr. Pavla Babiaka neboli vykonané v súlade s ustanovením § 62 odsek 1 Trestného poriadku.

Podľa § 62 odsek 1 Trestného poriadku podanie sa posudzuje vždy podľa obsahu, aj keď je nesprávne označené. Možno ho urobiť písomne, ústne do zápisnice, telegraficky, telefaxom, elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona alebo bez zaručeného elektronického podpisu. Podanie urobené telegraficky, telefaxom alebo elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu treba potvrdiť písomne alebo ústne do zápisnice do troch pracovných dní, inak sa o podaní nekoná.

V zmysle vyššie uvedeného nepostačovalo k vykonaniu hlavných pojednávaní dňa 25.02.2015 a dňa 30.03.2015 v neprítomnosti obžalovaného a jeho obhajcu iba podanie urobené prostredníctvom e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu, prípadne urobené telefonicky bez toho, aby tieto podania boli ešte pred vykonaním hlavných pojednávaní v lehote do 3 pracovných dní potvrdené písomne.

Okrem vyššie uvedených skutočností dáva nadriadený súd do pozornosti súdu I. stupňa, že pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu žalovaného skutku podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre jej posúdenie. Je potrebné totiž vziať do úvahy skutočnosť, že škodou spôsobenou trestným činom podvodu podľa § 221 Trestného zákona spáchaného uzavretím tzv. leasingovej zmluvy, je cena, za ktorú sa obvykle predávajú veci, ktoré sa v konkrétnom prípade stali predmetom podvodného vylákania a pokiaľ podmienkou uzavretia zmluvy bolo zaplatenie určitej čiastky pri odobratí veci (akontácia) a páchatel ju zaplatil, spôsobená škoda je o túto čiastku menšia.

V prejednávanej veci sa kladie obom obžalovaným za vinu, že svojím podvodným konaním spôsobili poškodenej spoločnosti O. C. Q., a.s. škodu vo výške XX.XXX,-eur, ktorá zodpovedala hodnote motorového vozidla zn. V. K. L. X,X K. V6 K. v čase spáchania skutku. Chybné však súd I. stupňa pri posudzovaní výšky škody a následne od toho sa odvíjajúcej právnej kvalifikácie skutku nezohľadnil, že pri podpise zmluvy, bola zložená akontácia vo výške XX.XXX,- eur. V dôsledku konania obžalovaných potom mohla byť poškodenej spoločnosti v čase spáchania skutku spôsobená škoda v celkovej výške XX.XXX,- eur. Táto rozhodná skutočnosť nebola takto zahrnutá do popisu skutku vo výroku odsudzujúceho rozsudku.

Naopak zo skutkového základu uvedeného v napadnutom rozsudku bolo vyvodzované, že obžalovaní na škodu cudzieho majetku iného obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku značnú škodu, to znamená, že spáchali trestný čin podvodu podľa § 221 odsek 1 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, obžalovaný J. P. pritom ako organizátor podľa § 21 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. S uvedeným právnym posúdením skutku sa vzhľadom na vyššie uvedené nemožno stotožniť, nakoľko na naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, je nutné naplniť i subjektívnu stránku, keď úmysel páchatel'ov musí nepochybne zahŕňať i spôsobenie škody. Okrem toho bola uzatvorená úverová zmluva a zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníctva, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančného úveru vo výške XX.XXX,- eur na nákup motorového vozidla. Nakoľko už v čase uzatvorenia zmluvy bola zložená časť hodnoty vozidla vo výške 18.250,- eur, nemožno obžalovaným klásť za vinu, že ich úmysel smeroval k spôsobeniu škody vo výške XX.XXX,- eur.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v dôsledku konania obžalovaných potom mohla byť poškodenej spoločnosti v čase spáchania skutku spôsobená škoda iba v celkovej výške XX.XXX,- eur a s poukazom na ustanovenie § X25 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorého za značnú škodu sa považuje suma dosahujúca najmenej stonásobok sumy XXX eur, t.j. 26.600,-eur, by bolo potrebné konanie obžalovaných kvalifikovať podľa ustanovenia § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, pretože škoda ktorá bola spôsobená, nedosahovala sumu 26.600,- Eur.

S poukazom na vyššie uvedené, keďže rovnako nesprávne postupoval súd I. stupňa v neprospech oboch obžalovaných, keď kvalifikoval skutok ako zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, bolo potrebné napraviť toto pochybenie i voči spoluobžalovanému Tomášovi F., preto nadriadený súd, napriek neexistencii odvolania obžalovaného K. F. a odvolania prokurátora, postupom podľa § 324 Trestného poriadku zrušil celý rozsudok, t.j. aj vo vzťahu k obžalovanému K. F., pretože ak je dôvod, na ktorého základe rozhodol odvolací súd v prospech niektorého obžalovaného na prospech aj ďalšiemu spoluobžalovanému alebo zúčastnenej osobe, ktorá nepodala odvolanie, rozhodne odvolací súd vždy aj v ich prospech.

Vychádzajúc z uvedených právnych úvah, bolo potrebné napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušiť a vec mu vrátiť, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Po vrátení veci bude úlohou súdu I. stupňa, riadne opäť predvolať obžalovaných na hlavné pojednávanie a keďže neboli splnené zákonné podmienky na vykonanie hlavných pojednávaní v dňoch 09.10.2014, 06.11.2014, 25.02.2015 a 30.03.2015 v neprítomnosti obžalovaného J. P. a jeho obhajcu, zopakovať všetky dôkazy, ktoré boli na hlavných pojednávaniach vykonané, pričom pri posudzovaní právnej kvalifikácie sa bude musieť súd I. stupňa riadiť vyššie uvedeným právnym názorom krajského súdu. Až po vykonaní hore uvedeného dokazovania, bude môcť súd I. stupňa rozhodnúť o podanej obžalobe. S poukazom na hore uvedené skutočnosti, odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.